

ERDÉLYI ÖRMÉNY GYÖKEREK füzetek

az Erdélyi Örmény Gyökerek Kulturális Egyesület
havonta megjelenő kiadványa

X. évfolyam 108. szám
2006. február

„Emlékek nélkül, népeknek híre csak árnyék,,,”
(*Vörösmarty Mihály*)

A Fővárosi Örmény Klub minden hónap 3. csütörtökén 17 órakor - hívottan és hívatlanul - mindenkit szeretettel vár a
Budapest V. Semmelweis utca 1-3. I. emeleti zeneterembe

Részletek Narekaci Szent Gergely imájából

„...Könyörgünk Hozzád egész lelkünkéből...”

„...Te, aki fenntartod a szenteket és megtisztítod a bűnösöket, és a Mindenható Atya élő és elevenítő akarata folytán templomokká formálsz azokat. Kegyelmed által szabadíts meg minket minden tisztátalan cselekedettől, amely nem tetszik a Te bennünk való jelenlétednek, nehogy kialudjon bennünk kegyelmed világosságának uralma érzéki tekintetünk és gondolkodásunk által, mert mi valljuk, hogy Te egyesülsz velünk az imádság és erkölcsünk ártatlansága által...”

E hó elején (2-án) levő ünnep tárgya: Jézus bemutatása a templomban. Ide illik az ima gondolata: Isten minket is templomokká formál: a Szentlélek templomává (ahogy a Szentírás is mondja). De ehhez szükséges az imádság, a bűnbánat, s közeleg a nagybőjt, ennek ideje...

Dr. Sasvári László

* * *

Lapunk az interneten: www.magyar-orm.axelero.hu honlapon olvasható

Elektronikus levélcímünk (E-mail):

magyar.ormeny@axelero.hu magyar.ormeny@t-online.hu

* * *

Metz Katalin

In memóriám Agárdy Gábor

Lassan nyugovóra térnek az Olümposzi istenek. A színművészet e világi bálványai. A ledönthetetlenek. Akik a múlt század nagy tanúiként, a szerepbőség tarisznyájával a hátukon immár önnön emlékművékké váltak. Hiába döntötte le őket a magas kor megannyi nyavalyája. Thália templomának csarnokában s az emlékezet labirintusában ott állnak kortalanul Sinkovits, Tolnay, Bessenyei után most Agárdy Gábort ragadta el a halál. De nem panaszkodhatunk, hiszen majd 84 esztendejéből 68-at igen, majdhogynem hetvenet töltött színpadon, több nemzedék öröme.

Honnan és hogyan indult, tizenöt esztendősen a „táncos boy”, ahogy a lexikon aposztrofálja a kamasz színészt, hogy eljusson a komikus, mi több, operett-, azután a karakterfigurák mestermunkáin át a Márai-könyv, *A gyertyák csonkig égnek* színpadi és filmes adaptációjának tragikus, katartikus főszerepéig?

Szülővárosa, Szeged indította el a pályán, 15 évesen már „kardalos és táncos boy” az ottani teátrumban. 1938-ban elvégzi az Országos Színészegyesület tanodáját. 1941-ig Szegeden, 1952-ig kisebb vidéki társulatok, illetve három évig a Miskolci Nemzeti Színház tagja. Hároméves kitérőt tesz bonvivánként a Fővárosi Operettszínházban, majd 1955-től az Ifjúsági Színház és a Petőfi Színház művésze. 1964-ben jegyzi el magát a Nemzeti Színházzal, amelynek (illetve utódjának, a Pesti Magyar Színháznak) jó negyven esztendeje népszerű és megbecsült művésze. Még a legnagyobbak között is ritkán találni ennyire közkedvelt